

като важно мѣсто за тѣхната търговия. Тамъ тѣ се сдружили съ богати гърци търговци и прекарвали отъ България въ Русия розово масло, тютюнъ, коприна и други нѣща, а отъ Русия донасяли въ България хубави платна, желѣзария и разни фабрични предмети.

Василь расълъ при родителитѣ си. Когато станалъ на 7 години, дали го въ една килия да се учи на четмо и писмо. Тукъ той изучилъ буквитѣ и можалъ отъ малко малко да пише и чете.

Презъ 1799 г. една сутрина баща му Евстатий отивалъ въ църквата. Случайно го срещналъ зълъ

турчинъ и го убилъ на пжтя за църквата. Василь останалъ сиракъ на 10 години. Братъ му Христо въ Москва, като се научилъ за убийството на бащата, дошелъ въ Габрово презъ 1800 г. да нареди бащинитѣ си работи подиръ смъртта. Кога се връщалъ, той взелъ съ себе си малкия Василь и го завелъ въ Москва.

Двамата голѣми братя, Христо и Никифоръ, решили да направятъ братчето си търговецъ, та го настанили да живѣе въ една гръцка търговска кжща и да ходи въ гръцко училище. Тогава било на мода у българскитѣ търговци непремѣнно да знаятъ да говорятъ, четатъ и пишатъ на гръцки езикъ, защото търговскитѣ си смѣтки

Василий Априловъ (1784—1847)